

בש"פ 2410/15 - מדינת ישראל נגד פרחאן אלערג'אן

בבית המשפט העליון

בש"פ 2410/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העוררת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פרחאן אלערג'אן

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 58694-02-15 מיום
2.4.2015

תאריך הישיבה: י"ד בניסן התשע"ה (3.4.2015)

בשם העוררת: עו"ד אייל כהן

בשם המשיב: עו"ד שפיק אבו-האני

החלטה

1. ערר המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 2.4.2015 בתיק
מ"ת 58694-02-15, בגדרה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בתנאים מגבילים.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, נשיאת נשק וניסיון חבלה בכוונה מחמירה. על-
פי המתואר בכתב האישום, ביום 14.2.2015 סמוך לשעה 21:45 נכנס המתלונן למכולת, נטל מצרכים וביקש מבעל

עמוד 1

המכולת לרשום את החשבון על שמו. המשיב, אשר שמע את השיחה, שאל את בעל המכולת איך הוא מוכן לרשום חשבון "לאדם כזה מגעיל", קילל את המתלון ואיים כי יפגע בו. המשיב התקשר לאדם שזהותו אינה ידועה ואמר לו שיבוא בדחיפות למכולת ויביא עמו "חברים עם ברזלים". המתלון, אשר נבהל, התקשר לבני משפחתו ושניים מהם הגיעו ללוותו, ואף אמו ואחותו יצאו לקראתו. סמוך לאחר מכן הגיע המשיב עם מספר אנשים ושני כלי רכב סמוך לבית המתלון. המשיב יצא מהרכב וצעק לעבר המתלון. אדם רעול פנים יצא מהרכב וירה באקדח כשמונה קליעים לעבר המתלון ובני משפחתו, ואף המשיב ירה באקדח מספר יריות לעבר המתלון וצעק לעברו "אם היום לא ניפגש, מחר ניפגש עוד שבוע, אני אראה לך מי אני". במקום היו גם מספר אנשים אחרים שנשאו מוטות בידיהם. בשל מעשים אלה, התעלפה אחות המתלון בבהלה במקום, והיא ואמו של המתלון נזקקו לטיפול רפואי לאחר שלקו בחרדה.

3. עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה גם בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בדיון בבקשה ביום 2.3.2015 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של עילת מעצר ושל ראיות לכאורה להוכחת האישומים נגד המשיב. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר לצורך בחינת האפשרות לשחרר לחלופת מעצר.

4. שירות המבחן ציין בתסקירו, כי הוא מתקשה להמליץ על שחרור המשיב לחלופת המעצר המוצעת. שירות המבחן התרשם, כי המשיב השתדל להציג לפניו תדמית של אדם חיובי המנהל אורח חיים תקין ומערכות יחסים בינאישיות טובות עם הסביבה, אולם נטה לטשטש ולצמצם תשובותיו בנוגע לנסיבות הסכסוך. נוכח טענת המשיב לפיה אינו מכיר את המתלון ופגש בו לראשונה ביום האירועים מושא כתב האישום, ניסה שירות המבחן לאתר את המתלון ולבדוק את הדברים אך לא הצליח לאתר. לאור כל אלה, התקשה שירות המבחן להעריך את מסוכנות המשיב וסיכם כי הוא מתקשה להמליץ על שחרורו, כפי שהוצע, למעצר בית בבית קרובו ביישוב להבים, על אף התרשמותו החיובית מן הקרוב ושני ערבים נוספים שהתגייסו לסייע בפיקוח.

5. ביום 2.4.2015, לאחר קיום דיון נוסף בבקשה, הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. בית המשפט ציין, כי הערבים הותירו רושם חיובי מאוד, כאנשים נורמטיביים ואחראיים, אשר אף עמדו בעבר בהצלחה במשימת פיקוח במסגרת חלופת מעצר עבור אחרים. בית המשפט הוסיף, כי מעיון בתסקיר עולה, כי המשיב לא הותיר רושם של אדם בעל דפוסים עברייניים, וכי הרשעתו בעבירת תעבורה מקורה באירוע טרגי בו נדרסה בתו התינוקת למוות ממשאיתו שלו בחניית הבית. אמנם המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנות, אולם בית המשפט קבע שניתן לאיינה באמצעות שחרורו לחלופת המעצר המוצעת. אשר לחשש הנטען לשיבוש מהלכי משפט, קבע כי רק אחד מבין 19 עדי התביעה הוא קרוב משפחה של המשיב, וכי החלופה המוצעת מרוחקת מיישובו, ומכל מקום ניתן לאסור יצירת קשר עם עדי התביעה.

בית המשפט קבע, כי החלופה המוצעת ראויה בהיותה מרוחקת מסביבתו הטבעית של המשיב וממקום מגורי המתלון, וכוללת פיקוח של שלושה ערבים שנמצאו ראויים על-ידי שירות המבחן ובית המשפט. כן הורה בית המשפט על איזוק אלקטרוני, הפקדה כספית בסך 25,000 ₪, ערבות עצמית בסך 50,000 ₪ וערבות צד ג' בסך 50,000 ₪ מכל אחד מהמפקחים. כן נאסר על המשיב ליצור קשר עם עדי התביעה.

6. נגד החלטה זו מכון ערר המדינה. יצוין, כי שחרורו של המשיב עוכב על ידי בית משפט קמא עד ליום 3.4.15 בשעה 12:00, ובדיון שהתקיים לפני ביום זה הוריתי כי המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת.

7. המדינה מבקשת להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. לטענתה, ממעשיו החמורים של המשיב ומנסיבות ביצועם עולה מסוכנות מופלגת לשלום הציבור, אשר לא ניתן לאיינה בחלופת מעצר - האיום בלא התגרות מצד המתלונן, אשר המשיב עצמו טוען כי לא הכיר קודם לכן, גיוס אחרים מיידית והבאתם לתקוף את המתלונן בביתו, מצוידים בנשק חם וקר, אחד מהם רעול פנים, והירי באש חיה על המתלונן ועל בני משפחתו, בנשק בו החזיק שלא כדין. המבקשת הוסיפה, כי אם אמנם נכונה טענת המשיב כי לא הכיר את המתלונן קודם למפגש הנטען בכתב האישום יש בכך דווקא כדי לחזק את המסוכנות העולה ממעשיו ולהחליש טענתו בדבר היותו אדם נורמטיבי, אם כי מובן שמסוכנותו היא רבה גם אם נעשו המעשים על רקע סכסוך קודם. לכך הוסיפה, כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לכך ששירות המבחן לא המליץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, בין היתר בשל חוסר יכולתו להעריך את רמת הסיכון הנשקפת ממנו משמסר תשובות מצומצמות ולא חשף את הרקע והמניע למעשיו.

עוד הצביעה המדינה על הרשעתו הקודמת של המשיב בעבירת תקיפה (המדינה לא ביקשה להסיק מן ההרשעה הנוגעת למות בתו של המשיב דבר לענין מסוכנותו). כן נטען, כי הנשק בו ירה המשיב לא נתפס וישנו חשש שהמשיב יגיע אליו ויבצע באמצעותו עבירות נוספות, ובפרט שבית קרוב המשפחה שהוצע כחלופה מצוי מרחק נסיעה קצר מהישוב בו מתגוררים המתלונן ומשפחתו. ולבסוף נטען, כי קרבה זו מעלה אף חשש לשיבוש מהלכי משפט, נוכח הסמיכות למשפחות המשיב והמתלונן ועדי התביעה, אשר אחד מהם הוא קרוב משפחתו של המשיב.

8. בדיון לפני טען בא-כוח המשיב, כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בטיעונו הסתמך על התרשמות שירות המבחן כי אין מדובר באדם בעל דפוס עברייני, וכי העדר ההמלצה בתסקיר אינו מחייב את בית המשפט. כן טען, כי גרסת המשיב היא שהוא לא ירה במתלונן, וכי הסכים כי ישנן ראיות לכאורה לכך אך כדי להאיץ את שחרורו. ב"כ המשיב הוסיף, כי חלופת המעצר, הכוללת שלושה מפקחים ראויים ואיזוק אלקטרוני, היא חלופה ראויה ומאיינת את המסוכנות. אשר לחשש לשיבוש מהלכי משפט טען, כי אין הצדקה להותירו במעצר אך כיוון שבנו של המשיב הוא עד תביעה.

9. אחר עיון בדברים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל.

10. המעשים המיוחסים למבקש מקימים תמונת מסוכנות מוחשית וממשית לחיי אדם, והספקות העולים באשר לרקע ולמניע לאירועים אך מחזקים אותה, עד שאין בחלופה המוצעת כדי לאיין מסוכנות זו.

11. כתב האישום מייחס למבקש התגרות, קללות ואיומים, לכאורה ללא כל פרובוקציה מצד המתלונן, ובסמוך לאחר מכן גיוס מהיר של חבורה חמושה בנשק חם וקר, כולל המשיב עצמו, אשר הגיעה מיידית לבית המתלונן וירתה באש חיה עליו ועל בני משפחתו. עסקינן במסוכנות רבה הקמה מאליה מעצם המעשים. בצדק ציין בא-כוח המדינה, כי מעשיו של המשיב מעידים עליו כמאה עדים שהוא מסוכן.

12. לכך יש להוסיף כי המשיב טען, כי לא הכיר את המתלונן קודם לאירוע, אך לא טרח להבהיר לבית המשפט ולשירות המבחן מהו, אם כן, הרקע להתגרות, לקללות ולאיומים, ולהחלטתו לבצע ירי על המתלונן ומשפחתו, וכיצד גייס במהירות הבזק חבורה שתצטרף אליו למעשה ואף מצא מיידית את בית המתלונן שלא הכיר. הסתרת המניע לאירועים על ידי המשיב מגבירה את הסיכון להתפרצות מעשי אלימות נוספים. בהקשר זה נודע אף משקל להתרשמות שירות המבחן כי המשיב מרחיב בתשובותיו בכל מה שאינו נוגע לאירוע אך מטשטש ומצמצם את תשובותיו בכל הנוגע

לאירוע ולנסיבותיו, אשר בעטיה התקשה שירות המבחן להמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר, על אף התרשמותו החיובית מהערבים שהוצעו.

13. ממכלול הנסיבות כאמור, בצירוף הקרבה בין הישוב להבים לישוב תל שבע (כ- 20 ק"מ), ולכך שהנשק בו ירה המשיב לא נתפס, עולה חשש ממשי להסלמת הדברים, וזאת בין אם לאירוע הירי קדם סכסוך שפרטיו לא הוצגו לבית המשפט, ובין אם מדובר בירי על רקע ויכוח סתמי בחנות מכולת. ראוי להזכיר כאן, כי כעולה מכתב האישום, בתום האירוע איים המשיב על המתלונן, אשר נמלט אל חצר הבית, במילים: "אם היום לא ניפגש, מחר ניפגש עוד שבוע, אני אראה לך מי אני".

14. אמת, בית המשפט מוסמך לקבוע חלופת מעצר אף בהעדר המלצה חיובית של שירות המבחן. אולם בענייננו, נוכח תמונת המסוכנות הכוללת האמורה, אני סבור שאין בחלופה שהוצעה כדי לאיין את המסוכנות לחיי אדם הנובעת מהמשיב, ולפיכך מן הדין היה להיעתר לבקשת המדינה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

15. סוף דבר: הערר מתקבל. המשיב יעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ז בניסן התשע"ה (6.4.2015).

ש ו פ ט